ЯК ЦЕ БУЛО

«НАВЕСНІ 1986-ГО АРМІЯ РЯТУВАЛА СВІТ...»

5

ТЕРИТОРІЯ БРЕХНІ

ТІНЬ КРЕМЛЯ ЗАТЬМАРЮЄ ПРАВДУ

Саме прозріння людей найбільше бояться господар Кремля та ватажки псевдонародних республік на Донбасі. Затягнути момент істини вони можуть оскаженілою пропагандою, замішаною на брудній брехні.

6

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 25 КВІТНЯ 2015 РОКУ №45 (5380)

ВИПУСК ОФІЦЕРІВ НУОУ

Фото Андрія ШМАТОВА

ОЗБРОЄНІ ЗНАННЯМИ, ОКРИЛЕНІ ВІРОЮ В ПЕРЕМОГУ

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

***У** Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського відбувся черговий випуск слухачів заочної форми оперативно-стратегічного та оперативно-тактичного рівнів підготовки. Привітав випускників вищого військового навчального закладу перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак.*

— Сьогодні ваші знання і бойовий досвід, патріотизм, висока відповідальність та наполегливість як ніколи потрібні нашій Батьківщині. Цього вимагає непростий час, який переживає наша держава, переживаємо ми і переживає кожна українська родина. Минув рік, як на території Донецької і Луганської областей України йде відкрита війна за незалежність і суверенітет держави проти підступного агресора та його найманців, — наголосив перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак.

СТОР. 2

ДЕЩО З ПРИВОДУ

ЯКИМ БУДЕ ЛІТО НА ДОНБАСІ?

ЯК ТІЛЬКИ ПОТЕПЛІШАЛО І ВЕСНА НАБЛИЗИЛАСЯ ДО СВОГО ЕКВАТОРА, ТАК У ВСІЙ СВОЇЙ РІШУЧОСТІ ПОСТАЛО ПИТАННЯ ПОДАЛЬШОЇ ВЕСНЯНО-ЛІТНЬОЇ КАМПАНІЇ У ЗБРОЙНОМУ ПРОТИСТОЯННІ НА ДОНБАСІ. СЬОГОДНІ ПИТАННЯ «А ЩО ДАЛІ?» ТУРБУЄ БАГАТЬОХ. ТОЖ СПРОБУЄМО І МИ СПРОГНОЗУВАТИ ПОДАЛЬШИЙ РОЗВИТОК ПОДІЙ У ВЕСНЯНО-ЛІТНІЙ ПЕРІОД...

За даними представника штабу АТО, на сьогодні на окупованих територіях розгорнуте угруповання з 31 тисячі бойовиків, яке має на озброєнні щось із 550 танків та понад 1,1 тисячі бойових броньованих машин, а також близько 380 артилерійських систем, включаючи реактивні системи залпового вогню (РСЗВ). Окрім того, на кордоні з Україною російське керівництво розгорнуло угруповання своїх регулярних військ у 53 тисячі військовослужбовців (до 420 танків, до 1920 бойових броньованих машин, понад 500 артилерійських систем і приблизно 200 установок РСЗВ, близько 130 бойових літаків та 200 вертольотів).

Так, звичайно, для організації та проведення певних наступальних дій цих сил вистачає, але не для проведення операцій на оперативному рівні. А от вдаватися до атакуючих дій у вигляді боїв, тобто на тактичному рівні, зважаючи на те, що агресору доведеться долати затятий опір українського війська, яке доволі суттєво нарощує свою боєздатність, можна.

...Вирішальну роль у неможливості розширення російської агресії на нові території нашої країни, зменшення масштабів агресивних дій терористів і підтримуючих їх росіян до тактичних масштабів відіграють певні важливі чинники.

Зважаючи на те, що всі ці танки, тягачі та бойові броньовані машини, які вже зосереджені на наших кордонах та на окупованих територіях і можуть бути задіяні в якомусь широкомасштабному гіпотетичному російському наступі або безпосередньому нападі (агресії) треба заправляти, обслуговувати, ремонтувати, а найманцям слід платити зарплату та й ще фінансово підтримувати маріонеткові «народні недореспубліки» тощо, стає зрозуміло, що зробити це нинішньому російському режиму буде дуже важко. Війна — явно не дешеве дійство.

Крім того, в Україні закінчується 4-та хвиля часткової мобілізації і вже розгорнуті та проводяться підготовчі заходи до наступної хвилі. Сьогодні це дозволило сформувати низку нових підрозділів, частин та з'єднань, які проходять досить інтенсивну бойову підготовку та бойове злагодження на рівні світових стандартів. До речі, в цьому нам допомагають представники кількох провідних армій світу.

Звичайно, це зовсім не означає, що на сьогодні Путін повністю відмовився від «військового способу» досягнення своїх цілей...

СТОР. 4

ВИПУСК ОФІЦЕРІВ НУОУ

ОЗБРОЄНІ ЗНАННЯМИ, ОКРИЛЕНІ ВІРОЮ В ПЕРЕМОГУ

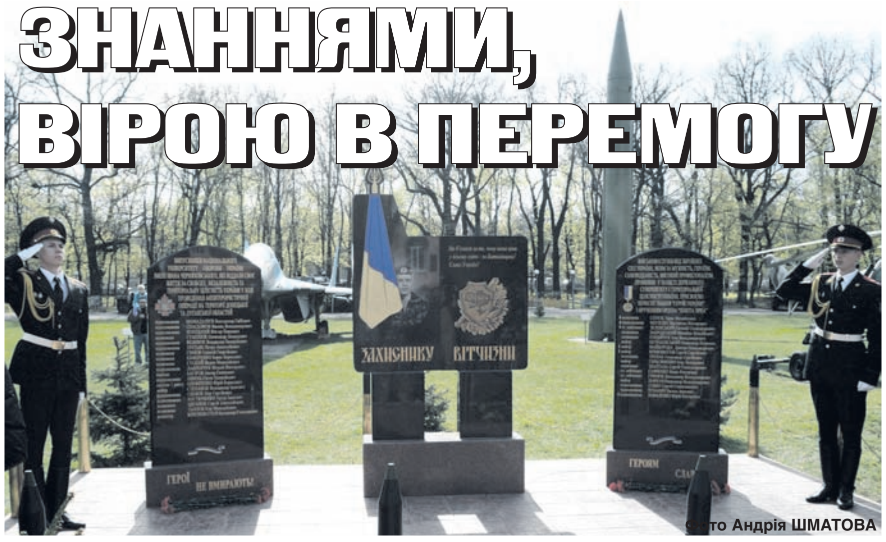

Фото Андрія ШМАТОВА

Дипломи магістрів отримали 228 випускників Національного університету оборони України, 112 з них є учасниками антитерористичної операції на Сході нашої держави. Зауважимо, що офіцери, які закінчили провідний вищий військовий навчальний заклад, мали випускатися ще влітку минулого року, але у зв'язку з проведенням АТО відповідно до рішення Міністра оборони України термін навчання слухачів заочної форми 2011 року прийому було продовжено на рік.

Найкращому випускнику Національного університету оборони України, який отримав диплом з відзнакою та виявився кращим серед кращих, традиційно було вручено перехідну шаблю часів Богдана Хмельницького. Ним став слухач інституту державного військового управління НУОУ полковник Анатолій Зварич.

— Для мене це велика відповідальність та честь. На нас чекають у військових частинах, де ми будемо реалізовувати на практиці набуті в університеті оборони знання, необхідні при виконанні бойових завдань на Сході України, для створення міцних та сучасних Збройних Сил, — зазначив полковник Анатолій Зварич.

Також на території НУОУ було урочисто відкрито меморіальну стелу на вшанування пам'яті випускників навчального закладу, на якій золотими літерами викарбувані імена вісімнадцяти загиблих офіцерів — випускників Національного університету оборони України імені Івана Черняховського, що як герої віддали своє життя, чесно, до кінця виконавши військовий обов'язок перед Українським народом. А на іншій меморіальній стелі вкарбувані імена військовослужбовців Збройних Сил України, яким за особисту мужність та героїзм присвоєно найвище звання «Герой України».

— Такі меморіальні стели, як сотні і тисячі інших, що будуть встановлені в містах і селах, університетах, школах і на підприємствах мають нагадувати і застерігати всіх, до чого призводить агресивність і непомірні амбіції нинішніх керівників донедавна, здавалося б, дружньої нам держави — Російської Федерації, — зазначив начальник Національного університету оборони України імені Івана Черняховського генерал-лейтенант Василь Телелим. — Хай знають наші вороги, що Україна — це край патріотів, сильних своєю вірою і духом, завжди готових встати на захист своєї держави, заради свободи і незалежності, миру і добра для майбутніх поколінь.

— Я глибоко переконаний, що недалекий той час, коли завершиться ця жорстока, лицемірно нав'язана нам війна, а вона, поза всяким сумнівом, завершиться нашою перемогою завдяки загальнонаціональній солідарності українців, помноженій на мужність та героїзм наших воїнів, — зазначив перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак. — Шаную вашу вірність присязі та відданість Українському народу!

Вадим КОВАЛЬОВ,
Микола ФЕДОРКІВ,
«Народна армія»

Початок на 1-й стор.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ВІЙСЬКА

У МІНОБОРОНИ СТВОРЮЄТЬСЯ РАДА РЕФОРМ

Під час зустрічі заступника Міністра оборони України Юрія Гусєва з керівниками «Прайсуотерхаускуперс», «Ernst&Young», «КПМГ-Україна» та «Делойт» за плідну співпрацю було вручено грамоти від імені Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака.

Зокрема, колектив кампанії «Прайсуотерхаускуперс» відзначений за реформування державних підприємств Міністерства оборони України, «Ernst&Young» — за посилення інституційних спроможностей Міністерства оборони України у сфері речового забезпечення, «КПМГ-Україна» отримали подяку за розробку проекту закону України «Про державно-приватне партнерство у сфері національної безпеки та оборони України», «Делойт» — за розробку проекту реформи забезпечення житлом військовослужбовців Збройних Сил України та управління нерухомим майном.

— Керівництво вітчизняного оборонного відомства цінує допомогу у реформуванні оборонної сфери, яку надають кампанії «Великої четвірки». Ваші ентузіазм, ідеї та досвід реформ допомагають нам у побудові української армії нового зразка, — зазначив заступник Міністра оборони України.

Юрій Гусєв повідомив, що Міністром оборони України прийнято рішення про створення відповідної Ради реформ, члени якої займатимуться плануванням та виробленням шляхів реалізації заходів реформ у Міноборони.

За результатами зустрічі сторони домовилися вже найближчим часом напрацювати «дорожні карти» подальшої співпраці, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

ОФІЦІЙНО

ПОСИЛЕНО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВІЙСЬКОВІ ЗЛОЧИНИ

Президент України Петро Порошенко підписав Закон № 290-VIII «Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень».

З метою забезпечення невідворотності покарання Кримінальний кодекс України доповнюється статтею 4261, в якій визначається відповідальність за перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень.

Так, умисне вчинення дій, які виходять за межі наданих прав і повноважень, крім передбачених частиною другою цієї статті, якщо ці дії заподіяли істотну шкоду, караються обмеженням волі на строк від 2 до 5 років або позбавленням волі на той же термін.

Застосування нестатутних заходів, насильства щодо підлеглого або перевищення дисциплінарної влади — позбавленням волі на строк від 3 до 7 років.

Діяння, вчинені із застосуванням зброї, а також діяння, передбачені частинами 1 і 2 цієї статті, якщо вони спричинили тяжкі наслідки, — позбавленням волі на строк від 5 до 9 років.

Вищезазначені дії, вчинені в умовах особливого періоду, крім воєнного стану, караються позбавленням волі строком від 7 до 10 років. Якщо ж злочини здійснені в умовах воєнного стану чи бойовій обстановці, визначається позбавлення волі на строк від 8 до 12 років.

ПРИЙОМ ГРОМАДЯН З ОСОБИСТИХ ПИТАНЬ

У ЦЕНТРІ ОСОБЛИВОЇ УВАГИ — ПРОБЛЕМИ УЧАСНИКІВ АТО

Черговий прийом громадян з особистих питань провів заступник Міністра оборони України Юрій Гусєв. Всі відвідувачі громадської приймальні військового відомства порушували проблему забезпечення житлом. Майже кожен з них є учасником бойових дій або членом родини загиблого на Донбасі під час проведення АТО військовослужбовця. Тому Юрій Гусєв особливо уважно ставився до розгляду їхніх заяв і шукав можливість надати конкретну допомогу.

Старший прапорщик запасу Іван Г., учасник бойових дій, приїхав на прийом з міста Броди Львівської області. За його словами, він вже 23 роки очікує житло для постійного проживання. Його син — теж військовослужбовець, десять років винаймає чуже житло. Івану Івановичу повідомили, що у Бродах вже розпочалося будівництво 48-квартирного будинку, який планується здати в експлуатацію в першому кварталі наступного року. Отже, ветеран військової служби і учасник АТО має перспективу отримати житло, а розв'язання його проблеми заступник Міністра оборони України пообіцяв взяти під особистий контроль.

На прийом прибули дві киянки — вдови офіцерів Тетяна М. і Тетяна Ц. Їхні чоловіки служили в одній військовій частині і загинули в лютому цього року під час виконання бойового завдання в зоні проведення АТО. Дружинам загиблих героїв роз'яснили порядок забезпечення членів родин таких військовослужбовців. Вони можуть бути забезпечені житлом як за рахунок житлового фонду Міністерства оборони, так і за рахунок коштів відповідної бюджетної програми. Головним їхнім розпорядником є Міністерство соціальної політики України. На цей час за участю військового відомства опрацьовується проект постанови уряду «Про затвердження порядку та умов надання субвенцій з державного бюджету на будівництво (придбання) житла для сімей загиблих військовослужбовців, які брали участь в АТО». Прізвища цих вдів загиблих офіцерів уже передали до Міністерства соціальної політики. Але виходячи з того, що цей урядовий документ поки що перебуває на розгляді, заступник Міністра оборони Юрій Гусєв дав доручення знайти можливість забезпечення цих сімей тимчасовим житлом.

Записалася на прийом і вдова загиблого в зоні проведення АТО майора Святослава В. — Любов Степанівна. Її проблема із забезпечення житлом була позитивно вирішена ще до його проведення.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

ДОКАЗИ КРЕМЛІВСЬКОЇ АГРЕСІЇ

РАКЕТА З РОСІЙСЬКОЮ ПРОПИСКОЮ

Скільки б російські політики не стверджували, що вони не причетні до війни на Сході України, правда весь час, як у народних приказках, з дна моря виринає. А інколи вона навіть прилітає повітрям! Так, декілька днів тому український взводний опорний пункт, розташований поблизу населеного пункту Жолобок (Слов'яносербський район, Луганська область), на якому несуть службу представники «афганської» роти 24-го штурмового батальйону ЗС України «Айдар», був обстріляний з протитанкового керованого ракетного комплексу «Корнет». Керована ракета з цього комплексу, на щастя, з технічних причин не спрацювала. Роздивившись нанесене на неї маркування, бійці з'ясували, що це ракета з термобаричною бойовою частиною 9М133ф-1 2012 року випуску. Прикметно, що дане маркування однозначно свідчить про те, що ракета виготовлена у 2012 році на території Російської Федерації і стоїть на озброєнні армії РФ. На озброєнні ЗС України зазначеної зброї немає.

Цей черговий красномовний речовий доказ російської агресії був переданий для демонстрації світовому товариству до Києва. А за кілька днів представники Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України вкотре провели для представників Київської асоціації військових аташе в Україні показ доказів застосування російської зброї на території України.

Віктор ПОВХ,
підполковник

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКА

ОДЯГНЕМО СОЛДАТА ЗА СТАНДАРТАМИ НАТО

Уже восени військовослужбовці Збройних Сил України та інших військових формувань отримають нове військове екіпірування та єдиний бойовий комплект однострою, наближений до міжнародних стандартів НАТО. Про це заявив керівник робочої групи Міністерства оборони України з реформування системи матеріального забезпечення війська Костянтин Лєснік під час прес-брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі.

— Цей боєкомплект створюється за єдиними правилами та стандартами, — зазначив Костянтин Лєснік. — На сьогодні в Міноборони функціонує застаріла радянська система, яка дає збої. Тобто функції розробки, закупівлі та контролю якості рознесені по департаментах, які мають різну звітність та практично не координують роботу один з одним. Ми намагаємося реформувати цю систему таким чином, щоб усі ці функції були поєднані у єдиному Центрі матеріального забезпечення.

За його словами, єдиний центр займатиметься розробкою зразків, експериментальним випробуванням, затвердженням, замовленнями та перевіркою якості виготовленого речового забезпечення.

Допомагає робочій групі втілювати реформи в українському війську литовський військовий фахівець із реформування системи забезпечення армії Маріус Шульга. Він наголосив, що досвід реформування Збройних сил Литви як країни, що перейшла з радянських стандартів на західні, може бути корисним для України.

— Сьогодні українська армія лише починає той шлях реформування, який Литва вже пройшла, — зазначив пан Маріус. — Тому в ролі експерта допомагаю наблизити систему матеріального забезпечення українських бійців до стандартів НАТО.

Литовського експерта доповнив Костянтин Лєснік: «Ми повинні наблизитися до світових стандартів, аби не лише вітчизняні, а й іноземні виробники змогли залучатися до забезпечення української армії».

Учасники процесу реформування працюють у кількох напрямках. Один із важливих результатів роботи на сьогодні — затвердження технічних умов тканини для виготовлення форми. Також триває розробка трьох концепцій нової форми одягу, яку робоча група планує представити на розгляд Міністру оборони України вже до кінця травня.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

ВІЙСЬКО ЗУСТРІЧАЄ ПОПОВНЕННЯ

ПЕРШИЙ ДЕНЬ В АРМІЇ

Цими днями команди призовників прибувають в армійські підрозділи. Перший день у війську починається зі співбесіди, медогляду, стрижки, відвідування їдальні та лазні, отримання однострою, розміщення у казармі тощо. Одним словом — знайомство з військовою частиною, яка для когось на півтора, а для когось на рік стане рідною домівкою.

— Нинішній призов має кілька особливостей, — говорить начальник відділу комплектування та призову Управління Генерального штабу Збройних Сил України полковник Валерій Дендебера. — Наприклад, цього разу ми призиваємо молодих людей не з вісімнадцяти, а з двадцяти до двадцяти семи років. Термін служби — вісімнадцять місяців, а для тих, хто має вищу освіту, — дванадцять місяців. І ще важливо наголосити: призовників не направлятимуть до зони проведення АТО.

Дмитро ЛЮБЧЕНКО, «Народна армія».
Фото автора

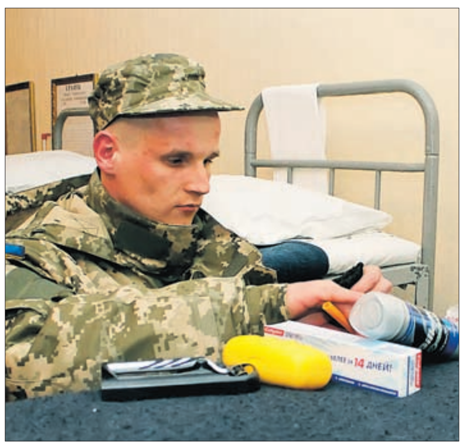

ДЕЩО З ПРИВОДУ

ЯКИМ БУДЕ ЛІТО НА ДОНБАСІ?

У нашому суспільстві сьогодні точиться чимало суперечок стосовно подальшої долі конфлікту на Сході нашої країни. Як тільки потеплішало і весна наблизилася до свого екватора, так у всій своїй рішучості постало питання подальшої весняно-літньої кампанії у збройному протистоянні на Донбасі. Експертне середовище, пересічні громадяни, усі поспішають висловити з цього приводу свою позицію. І дійсно, сьогодні питання «А що далі?» турбує багатьох. Тож спробуємо і ми спрогнозувати подальший розвиток подій у весняно-літній період…

Зазвичай, всі ці думки та позиції зводяться до відповідей на доволі прості, але визначальні запитання — «Чи буде наступ терористів?» і «Чи нападе Путін?». Перш ніж відповісти на них, було б доцільно розібратися в термінах «напад» і «наступ». Адже пересічне розуміння нашими громадянами або «бійцями» так званої «диванної сотні» цих термінів має здебільшого доволі поверхневий характер і зовсім не відповідає реальним діям, до яких вдаються сторони конфлікту.

КОЛИ БАГАТО, АЛЕ ЗАМАЛО…

Нагадаємо, що наступ з суто військового погляду є основний вид військових (бойових) дій, заснований на атакуючих діях у вигляді боїв, операцій і битв. Застосовується для розгрому формувань противника (знищення (полонення) його живої сили, знищення (захоплення) озброєння та військової техніки) та оволодіння важливими районами, рубежами і об'єктами на своїй і ворожій території.

Якщо ж розглядати термін «напад» у випадку протистояння України збройній агресії з боку Росії, то зазвичай ним характеризують повномасштабне вторгнення регулярних військ РФ на територію нашої країни. Отже, якщо спробувати відповісти на вищезазначені запитання, саме виходячи з цих позицій, то відповіді стануть очевидними. Наступ — малоймовірний, а напад, як на мене, взагалі неможливий. І ось чому…

У нинішніх умовах, наступ зосереджених на Донбасі російсько-терористичних військ можливий виключно в масштабі боїв, ніякі операції і тим більше битви неможливі. Річ у тому, що кількість сил і засобів, зосереджених бойовиками та їхніми російськими «друзями» для широкомасштабного наступу в глиб території України навряд чи достатня для цього, хоча останнім часом її продовжують нарощувати.

За даними представника штабу АТО, на сьогодні на окупованих територіях розгорнуте угруповання з 31 тисячі бойовиків, яке має на озброєнні щось із 550 танків та понад 1,1 тисячі бойових броньованих машин, а також близько 380 артилерійських систем, включаючи реактивні системи залпового вогню (РСЗВ). Окрім того, на кордоні з Україною російське керівництво розгорнуло угруповання своїх регулярних військ у 53 тисячі військовослужбовців (до 420 танків, до 1920 бойових броньованих машин, понад 500 артилерійських систем і приблизно 200 установок РСЗВ, близько 130 бойових літаків та 200 вертольотів).

Так, звичайно, для організації та проведення певних наступальних дій цих сил вистачає, але не для проведення операцій на оперативному рівні. А от вдаватися до атакуючих дій у вигляді боїв, тобто на тактичному рівні, зважаючи на те, що агресору доведеться долати затятий опір українського війська, яке доволі суттєво нарощує свою боєздатність, можна. Тому вести мову про наступ російсько-терористичних військ у даних умовах ми можемо виключно на тактичному рівні, тобто на рівні бою. Сьогодні це зрозуміло не тільки військовим експертам, а й самим росіянам. Тож спробувати відбити висоту, перетин доріг, знищити український блокпост, захопити невеликий населений пункт російсько-терористичні формування здатні і, можливо, спробують це зробити.

ФІНАНСОВИЙ ПАРКАН ДЛЯ ПУТІНА

Однак це лише одна причина, яка радше є слідством, ніж дійсною причиною неможливості наступу російсько-терористичних військ у глиб території нашої країни, навіть попри «гучні» заяви ватажків сепаратистів про майбутній і можливий «наступ» на Харків, Маріуполь, або навіть і на Київ. Річ у тому, що вирішальну роль у неможливості розширення російської агресії на нові території нашої країни, зменшення масштабів агресивних дій терористів і підтримуючих їх росіян до тактичних масштабів відіграють інші важливі чинники.

Я маю на увазі міжнародний фактор та, як наслідок, фінансово-економічний чинник. Як відомо, анексія Криму та підтримка Російською Федерацією бойовиків на Донбасі не тільки були засуджені цивілізованим співтовариством, а й призвели до застосування щодо РФ доволі суттєвих фінансово-економічних санкцій. І хоча нинішній російський правлячий режим робить вигляд, нібито вони є для нього «несуттєвими», очевидно, що вони досить негативно впливають на стан економіки Росії та її фінансову систему. Золотовалютні резерви Центрального банку РФ тануть, ніби березневий сніг (за різними міжнародними оцінками, їхній річний мінусовий розмір може сягнути позначки у 250 млрд доларів, хоча нинішній уряд РФ поки що «погоджується» визнати реальною втрату лише 100 млрд доларів), ціни на вуглеводні ресурси у світі падають, що для сировинної економіки Росії також є, м'яко кажучи, несприятливим фактором. А загалом імпортозалежний (майже на 70% — дані самого Роскомстату) країні під міжнародними санкціями явно стає не досить затишно.

За таких умов, зважаючи на те, що всі ці танки, тягачі та бойові броньовані машини, які вже зосереджені на наших кордонах та на окупованих територіях і можуть бути задіяні в якомусь широкомасштабному гіпотетичному російському наступі або безпосередньому нападі (агресії) треба заправляти, обслуговувати, ремонтувати, а найманцям слід платити зарплату та й ще фінансово підтримувати маріонеткові «народні недореспубліки» тощо, стає зрозуміло, що зробити це нинішньому російському режиму буде дуже важко. Війна — явно не дешеве дійство. За оцінками російських економістів, один день війни на Сході України (навіть за низької та середньої інтенсивності ведення бойових дій) коштує російському бюджету близько 20 мільйонів рублів. Зрозуміло, що коли це рублі почнуть закінчуватися, росіянам явно стане не до війни. Коли в тебе закінчуються гроші і при цьому їх не вистачає навіть на проживання, організація та проведення нових наступальних дій стають дуже проблематичними. Навряд чи голодний буде спроможний продовжувати брязкати зброєю…

А це ще не найжорсткіші санкції, які можуть бути. Не має сумніву, що в разі подальшої ескалації Росією бойових дій на Сході України вони можуть набути характеру тотальної фінансово-економічної ізоляції цієї агресивної країни. Лідери провідних країн світу вже висловились з цього приводу, а їхні слова не можна тлумачити двозначно, як це робить російська пропаганда для «внутрішнього споживання». Тож у разі спроби РФ реально перевести свою агресію на вищий, стратегічний, рівень її, без жодних сумнівів, піддадуть новим, ще потужнішим фінансово-економічним санкціям. Тож будь-яка спроба реалізації якогось широкомасштабного наступу за цих зовнішньополітичних та фінансово-економічних умов неодмінно закінчиться для ініціатора таких неадекватних дій фатально. Всі ці фантазії на кшталт «сухопутного коридору до Криму», походу на Київ або навіть на Харків чи Маріуполь радше так і залишаться лише фантазіями терористів. Адже я не думаю, що нинішня путінська кліка, яка засіла у Кремлі, є «клубом самогубців»

ДІЯ, ЯКА НАРОДЖУЄ ПРОТИДІЮ

Але є ще один фактор, який потужно впливає на масштаб і взагалі на можливість подальших агресивних дій російсько-терористичних військ на Донбасі. Я маю на увазі здатність українського війська і взагалі всієї нашої держави протистояти реалізації цих гіпотетичних планів.

Як відомо, Кабінет Міністрів України вже виділив у терміновому порядку 865 млн гривень на будівництво лінії фортифікаційних споруд, яка повинна в разі продовження агресивних дій російсько-терористичних військ допомогти Збройним Силам України зупинити агресора (передбачається будівництво 340–350 об'єктів та інженерних споруд). Більше того, спорудження цієї лінії вже розпочалось, а темпи робіт нарощуються майже щодня (цей процес контролюється безпосередньо вищим військово-політичним керівництвом нашої держави).

Крім того, в Україні закінчується 4-та хвиля часткової мобілізації і вже розгорнуті та проводяться підготовчі заходи до наступної хвилі. Сьогодні це дозволило сформувати низку нових підрозділів, частин та з'єднань, які проходять досить інтенсивну бойову підготовку та бойове злагодження на рівні світових стандартів. До речі, в цьому нам допомагають представники кількох провідних армій світу.

Крім того, ОПК країни продовжує нарощувати темпи відновлення, ремонту та модернізації озброєння та військової техніки для потреб ЗС України та інших силових відомств нашої країни. За словами Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака, оборонне відомство нашої країни вже підписало близько 100 контрактів на постачання, ремонт та відновлення озброєння та військової техніки (ОВТ). За словами заступника Міністра оборони України — керівника апарату Петра Мехеда, у 2015 році відповідно до показників Державного бюджету Міністерство оборони України спрямує на розвиток озброєння 14 млрд гривень, що становить майже третину оборонного бюджету (31,4%). Для порівняння: минулогу року ця сума становила 3,9 млрд. гривень. Згідно з показниками Державного оборонного замовлення на 2015 рік до Збройних Сил України буде поставлено понад 500 основних зразків озброєння та військової техніки, понад 300 тисяч одиниць засобів ураження та понад 3,5 тисячі інших зразків ОВТ. Крім того, згідно із зобов'язаннями 2014 року цьогоріч Збройні Сили отримають ще близько 450 тисяч засобів ураження, 70 основних та понад 600 інших зразків озброєння та військової техніки.

Зважаючи на все це, навряд чи гіпотетичний подальший наступ російсько-терористичних військ буде легкою прогулянкою чи коштуватиме їм дешево. Ясно, що це обійдеться їм дуже і дуже дорого, як у переносному значенні щодо можливих втрат у бойовій техніці та живій силі, так і в прямому сенсі — може повністю вичерпати фінансові ресурси агресора.

Звичайно, це зовсім не означає, що на сьогодні Путін повністю відмовився від «військового способу» досягнення своїх цілей. Зрештою 58 тисяч російських військовиків, що зосереджені на Кримському півострові і оснащені останніми напрацюваннями ВПК Росії, а також угруповання російських військ та проросійських колаборантів-посіпак, що розгорнуті на Сході нашої країни, не просто вийшли провітритися. Тут вам і залякування, і подальше намагання «загальмувати» або взагалі зробити неможливим проведення в нашій країні економічних реформ та демократичних змін (адже війна та необхідність відбиватися від агресивного сусіда є не найкращим фоном для цього). Але, як на мене, є підстави сподіватися, що в найближчий час навала «рускАГА міра» буде призупинена…

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

ЯК ЦЕ БУЛО

«НАВЕСНІ 1986-ГО АРМІЯ РЯТУВАЛА СВІТ...»

Багато хто з експертів та очевидців трагічних подій квітня 1986 року справедливо вважає, що саме солдати й офіцери Збройних Сил зробили найбільший внесок у мінімізацію аварії на Чорнобильській АЕС.

26 квітня 1986 року. Ніч. На одному з енергоблоків Чорнобильської атомної станції, який, до речі, вважався чи не найнадійнішим з усіх реакторів, встановлених на атомних станціях СРСР, проводиться експеримент. Мета — покращення його роботи. Оператори, стомлено поглядаючи на годинники, з нетерпінням чекають його завершення. Але…

О 1 годині 23 хвилини 40 секунд лунає вибух, за ним — другий. Над реактором здіймається вогняний смерч. Потужність вибухів настільки велика, що руйнуються сталева і свинцева обшивки реактора, а в повітря здіймається понад 60 тонн радіоактивних матеріалів. Сумарна радіація викинутих ізотопів — 50 мільйонів кюрі, що у 30–40 разів перевищувало силу вибуху ядерної бомби, скинутої на Хіросіму 1945 року.

Суміш з розплавленого металу, піску, бетону і елементів ядерного палива почала розтікатись під реакторними приміщеннями, спровокувавши витік ізотопів урану, плутонію, йоду-131 та інших радіоактивних речовин. Адже в реакторі 4-го енергоблоку на момент вибуху було близько 200 тонн ядерного палива — урану, 400 кілограмів плутонію-239, 170 кілограмів плутонію-240.

Першими у двобій з радіацією вступають пожежники — лейтенант внутрішньої служби Віктор Правик з бійцями І. Шавреєм, В. Прищепою, М. Ничипоренком, А. Королем, В. Легуном, С. Легуном, О. Петровським, А. Захаровим, А. Половинкіним, І. Бутрименком. Вони прибувають на станцію і після кількагодинної боротьби локалізовують вогонь, не допустивши його поширення на інші об'єкти. А вранці у Прип'яті — місті, де живуть працівники станції, з'являються перші підрозділи військ Цивільної оборони Київського військового округу.

На ранок 26 квітня про аварію на Чорнобильській АЕС вже знали у Москві.

— Мене про це повідомили вночі, але коли я приїхав на роботу, то ніхто й нічого конкретного не міг доповісти, — згадує Михайло Горбачов — на той час Генеральний секретар ЦК КПРС. — Я викликав міністра оборони і поставив завдання: протягом кількох годин надати інформацію про масштаби аварії і чи є реальна загроза населенню.

Виконувати це розпорядження довелося, звичайно, військовим. І буквально за годину вони доповіли про результати.

— Саме завдяки їм члени урядової комісії, яку очолював заступник голови Ради міністрів СРСР Борис Щербина, дізналися про масштаби лиха, — згадував пізніше генерал армії Борис Пікалов — начальник хімічних військ ЗС СРСР. — Після цього до станції почали прибувати армійські частини і підрозділи — насамперед ті, які знаходилися поблизу, тобто дислокувалися в Київському, Одеському та Прикарпатському військових округах. Попри те, що жодному офіцеру, генералу не доводилося діяти в таких умовах, вони все ж швидко зорієнтувалися, віддаючи грамотні накази, виконання яких тоді позитивно вплинуло на радіаційний фон у Прип'яті та навколишніх населених пунктах, де проживали десятки тисяч людей. Всі вони отримали значні дози, але коли б не армійці, опромінення було б значно більшим.

Солдати проводили дезактивацію вулиць міста, території станції, деяких об'єктів, розташованих на ній. У цей час екіпаж вертольота Мі-8 під командуванням капітана Сергія Володіна вів радіаційну розвідку з повітря, «зависаючи» просто над реактором. Наказ про це, як згадував офіцер, він отримав вранці.

— Коли ми тільки-но стали підлітати до Чорнобильської станції, я зрозумів: стався великий викид радіації, — розповів Сергій Володимирович. — Бо прилади, які вимірювали рівень забруднення, почали зашкалювати. Ми облетіли всю її територію, «покружляли» над навколишніми селами і, приземлившись, поспішили до Прип'ятського міськвиконкому, де знаходилася урядова комісія. Коли я завершив доповідь, дехто з її членів сполотнів…

Всі подальші дії урядової комісії були продиктовані саме тими даними дозиметричної розвідки, які вони отримали від військових. Зокрема, рішення про початок евакуації жителів Прип'яті 27 квітня було прийняте саме згідно з ними.

У перші травневі дні почалася мобілізація до лав Радянської армії: військові комісаріати перейшли на посилений режим служби, виконуючи наказ міністра оборони СРСР.

— Я працював на одному зі столичних підприємств і в неділю мав їхати до товариша на весілля, — згадує учасник ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Анатолій Прокопчук. — Але не судилося: опівночі прийшов офіцер з військкомату у супроводі двох міліціонерів і попросив слідувати за ними. А вранці мене і ще кілька десятків мобілізованих переодягнули в солдатські однострої, і ми відбули до Чорнобильської станції…

Така ж доля спіткала багатьох військовозобов'язаних громадян Української РСР. Зокрема, на базі окремого полку Цивільної оборони був сформований 773-й загін, на особовий склад якого покладалося «виконання ліквідаційних робіт у зоні Чорнобильської АЕС».

— Ми, зокрема, зрізали верхні шари грунту навколо зруйнованого реактора, бо тут земля найбільше «всмоктала» радіонуклідів, — розповідає сержант запасу Дмитро Шкурченко, який у травні 1986-го був призваний до лав Радянської армії і працював безпосередньо біля зруйнованого реактора. — Для цього з Чорнобиля, інших навколишніх сіл і міст пригнали чимало тракторної техніки — екскаваторів та бульдозерів. Знімаючи до 20 сантиметрів грунту, вивозили його за кілька кілометрів у ліс, прикопуючи у спеціальних могильниках.

І це дало певні результати: гамма-опромінення зменшилось у десятки разів. І вже восени 1986 року адміністрація станції почала експлуатувати 1-й і 2-й енергоблоки.

Водночас військові підрозділи нищили так званий рудий ліс — тисячі дерев, які, вкриті радіаційним пилом, дійсно стали рудими, випромінюючи смертельні дози радіації. Тож їх потрібно було закопувати у спеціально викопаних бульдозерами траншеях.

У травні 1986-го в зоні Чорнобильської атомної електростанції станції були розгорнуті 2 бригади, 7 полків і 3 окремі батальйони хімічного захисту, особовий склад яких практично цілодобово працював на станції. Загалом у ті найнебезпечніші весняні дні, коли навіть дозиметри виходили з ладу, на ЧАЕС працювали близько 100 тисяч військовиків. Розплачуючись за безпеку інших громадян власним здоров'ям і життями, саме вони виконали найнебезпечніші роботи з ліквідації наслідків цієї техногенної катастрофи.

МОВОЮ ЦИФР ТА ФАКТІВ

ХРОНОЛОГІЯ ТРАГЕДІЇ

26 КВІТНЯ 1986 РОКУ

00:00 ночі. *Оператори, які керують 4-м реактором, зменшують енергію. І припускаються фатальної помилки, в результаті чого його потужність становить близько 1 відсотка: вода заповнює ядро, спровокувавши накопичування ксенону — газу, що поглинає нейтрони. Розуміючи, чим це загрожує, вони намагаються досягти запланованого рівня, але зробити це вже неможливо. Реактор стає нестабільним і погано керованим...*

Від 1:00 до 1:20 ночі. *Оператор збільшує потужність до 7 відсотків, намагаючись контролювати реактор особисто. Це призводить до ще більшої нестабільності, майже всі контрольні стержні усунені, що зводить нанівець спроби термінового вимкнення.*

1:20. *Оператор, боячись, що експеримент залишиться незакінченим, блокує автоматичне вимкнення реактора і намагається утримувати його в робочому стані. Це дозволило б за потреби надалі проводити нові експерименти.*

1:23. *Енергія зростає. Оператор натискає кнопку ручного керування. Сповільнення струму після зменшення напруги спричиняє поступове збільшення кипіння, що призводить до збільшення енергії. Через недоліки у конструкції самих стержнів починається хвилеподібне наростання енергії.*

1:24. *Повна потужність реактора зросла в 100 разів. Надмірний тиск пари прорвав парові труби. Тиск у ядрі зруйнував захисну поверхню реактора, після цього лунає вибух і вогонь охоплює енергоблок…*

8:00. *У будинку Прип'ятського міського комітету партії починає засідати урядова комісія з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Достовірної інформації про радіаційне забруднення немає. Всі з нетерпінням чекають інформації військових, які проводять на станції дозиметричну розвідку.*

27 КВІТНЯ 1986 РОКУ

Після обіду розпочалася евакуація жителів міста Прип'яті, сіл, розташованих в 10-кілометровій зоні. Протягом 7–8 годин до інших населених пунктів автобусами і звичайними вантажівками вивезли близько 50 тисяч осіб.

28 КВІТНЯ 1986 РОКУ

Експерти зі Швеції, Фінляндії та інших країн Європи зафіксували підвищений рівень радіації, про що відразу повідомили західні та американські радіостанції.

1 ТРАВНЯ 1986 РОКУ

На Чорнобильській АЕС повним ходом йшли роботи з мінімізації наслідків катастрофи, урядова комісія на чолі з заступником голови Ради міністрів СРСР Борисом Щербиною володіла усією інформацією щодо радіаційного забруднення не тільки станції і прилеглої до неї території, а й Києва. Проте цього дня на першотравневу демонстрацію вийшли десятки тисяч жителів столиці. Колишні керманичі Української РСР стверджують, що тодішній перший секретар ЦК КПУ Володимир Щербицький був категорично проти цього, але Генеральний секретар ЦК КПРС Михайло Горбачов пригрозив, що в разі зриву демонстрації Володимир Васильович покладе партійний квиток на стіл. Щербицький виконав розпорядження — демонстрація відбулася…

2 ТРАВНЯ 1986 РОКУ

Радянський уряд публічно визнав, що «на Чорнобильській АЕС сталася аварія і тривають роботи з ліквідації її наслідків. Загрози здоров'ю населення і навколишньому середовищу немає», — йшлося в повідомленні.

ЛІКВІДАЦІЯ НАСЛІДКІВ КАТАСТРОФИ

ДЛЯ ЗРУЙНОВАНОГО РЕАКТОРА — НОВЕ УКРИТТЯ

ЙОГО СПОРУДЖЕННЯ ТРИВАЄ ПОВНИМ ХОДОМ: ВЖЕ ПОЧАЛИСЯ РОБОТИ З ПЕРЕМІЩЕННЯ КОНФАЙНМЕНТА, ЯКИЙ НАКРИЄ 4-Й ЕНЕРГОБЛОК

Восени 1986 року над 4-м реактором, зруйнованим внаслідок вибуху, звели саркофаг — укриття, яке повинно було мінімізувати викиди радіації в атмосферу. Відтоді минуло 29 років і своє призначення він, за великим рахунком, виконав. Але останнім часом у ньому почали звлятися шпаринки, провокуючи витік радіоактивних матеріалів.

Після ретельного обстеження фахівцями було прийнято рішення про спорудження нового саркофага. Зима 2013 року переконливо довела правильність цього рішення: у лютому стався обвал кількох залізобетонних плит над самим реактором…

Для того, щоб над реактором з'явився новий «ковпак», доводиться виконувати чимало складних робіт. Наприклад, демонтувати вентиляційну трубу, заввишки 150 метрів і масою понад 350 тон, яка була пошкоджена ще у квітні 1986. Обєкт, який сьогодні споруджується і накриє вже «схований» реактор разом із старим саркофагом, вражає своїми розмірами. Адже висота його сягатиме 108 метрів, а ширина — близько 260 метрів, вага конструкцій — близько 30 тисяч тонн. Сьогодні на будівництві працюють кілька тисяч працівників зі всіх куточків України. Щоб вони не отримували надмірні дози радіаційного опромінення, щодня проходять обстеження.

Фахівці стверджують, що термін експлуатації цього конфайнменту становитиме не менше 100 років. Протягом цього часу фахівці, використовуючи надсучасні технології, спробують «витягти» зі зруйнованого реактора весь радіаційний мотлох і захоронити його у спеціальних сховищах.

За словами Валерія Сейди, заступника керівника з планування і зняття з експлуатації Чорнобильської атомної станції, незважаючи на всі труднощі та проблеми, зокрема фінансові, нове укриття добудують вчасно: до кінця 2016 року, як і планувалося.

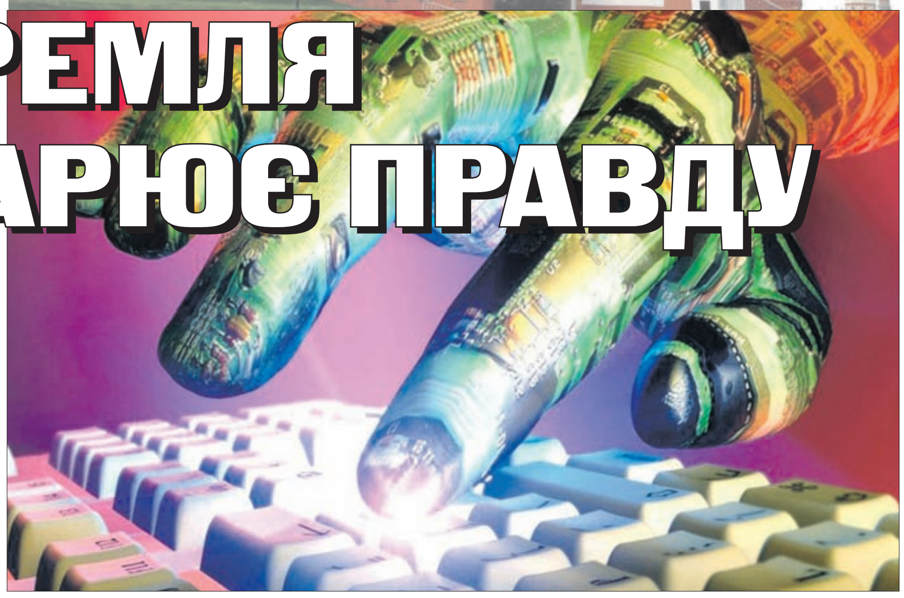
Матеріали сторінки підготував Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

Народна армія
25 квітня 2015 року

ТЕРИТОРІЯ БРЕХНІ

ТІНЬ КРЕМЛЯ ЗАТЬМАРЮЄ ПРАВДУ

Минулого тижня господар Кремля, відповідаючи на запитання своїх співгромадян та журналістів у прямому ефірі, знову брехливо повторив, що російських військ на Донбасі немає. «Бреши, бреши, бреши — і тобі повірять!» — вчив міністр пропаганди гітлерівського рейху доктор Геббельс. Московські діячі та пропагандисти добре засвоїли поради кращих пропагандистів тоталітарних режимів і неухильно слідують їм. Як тільки не старається Путінська Росія замаскувати своїх солдатів на Донбасі. Як розповів представник штабу АТО, для цього навіть придумали замовити одній з приватних швейних майстерень у Новоазовську пошиття шевронів і розпізнавальних знаків так званої «ДНР» на польову форму одягу кадрових військовослужбовців ЗС РФ. Робиться це для того, щоб було складніше впізнавати російських чужинців. Але військовослужбовців бурятської й чеченської національності ніякими шевронами і нашивками не замаскуєш.

Свого часу Путін так само впевнено відповідав «ні», коли його запитували, хто такі зелені чоловічки в Криму за спинами проросійських активістів. Згодом господар Кремля визнав, що це були військовослужбовці військових частин ЗС РФ. Інакше кажучи, він визнав збройну анексію території іншої країни. У тому, що Путін забрехався, у світі та в самій Росії вже давно багато хто переконався. Бо хто з мислячих людей повірить, що сучасними зразками російської техніки та озброєння вміло управляють вчорашні шахтарі та трактористи? Інше запитання з відомою відповіддю нам, звідки у сепаратистів це озброєння?

«Я спеціально напередодні нашої зустрічі розмістив у себе в Твіттері запис про виступ Путіна в 2008 році, де він сказав, що Крим без всякого сумніву — українська територія…» — зазначив російський опозиціонер, колишній власник ЮКОСа і засновник громадського руху «Відкрита Росія» Михайло Ходорковський під час виступу в Стенфордському університеті (США). «Те, що цьому режиму не можна вірити — ми всі бачимо», — наголосив він.

Крім того, Ходорковський визнав, що за нинішнього режиму в Росії надійного миру в Україні не буде, але при цьому він все ж вірить у можливість українців поставити країну на ноги всупереч тиску з боку Кремля.

Ходорковський наголосив, що дуже вболіває за те, щоб Україна була успішною. «Не тільки тому, що там живуть друзі, а й тому, що для Росії цей приклад був би дуже значущим. Якщо Україна буде успішною країною, демократія в Росію прийде швидше і з меншою кров'ю», — підсумував російський опозиціонер.

САМЕ ПРОЗРІННЯ ЛЮДЕЙ НАЙБІЛЬШЕ БОЯТЬСЯ ГОСПОДАР КРЕМЛЯ ТА ВАТАЖКИ ПСЕВДОНАРОДНИХ РЕСПУБЛІК НА ДОНБАСІ. ЗАТЯГНУТИ МОМЕНТ ІСТИНИ ВОНИ МОЖУТЬ ОСКАЖЕНІЛОЮ ПРОПАГАНДОЮ, ЗАМІШАНОЮ НА БРУДНІЙ БРЕХНІ

Світ вже знає правду про події на Сході України. І хто там головний режисер, і хто головні діючі особи.

«Росія направила важкі озброєння на лінію фронту на Сході України на порушення Мінських домовленостей. Вона має там свої органи управління військами, щоб координувати проведення там воєнних операцій. Вона навчає бійців-терористів артилерійської справи. Вона утримує передові зенітно-ракетні системи біля ліній фронту теж на порушення Мінських домовленостей», — повідомила речниця Державного департаменту США Марі Харф, нагадавши слова державного секретаря Джона Керрі, який говорив, що ніяка пропаганда Росії не змусить США повірити в разючу неправду, ніби Москва не причетна до подій на Сході України.

РФ весь час на словах вперто заперечує присутність своїх регулярних військ на Сході України, усупереч численним доказам, які наводили як в Україні, так і на Заході. Москва визнає лише, що в Україні воюють «добровольці» з Росії або самочинні військовики, які «взяли відпустку» в збройних силах Росії або звільнилися з їхніх лав якраз перед відправкою до України. А наявність значної кількості важких озброєнь із Росії на окупованих територіях Донбасу Москва вже навіть не коментує.

Багато хто з експертів у світі визнає, що РФ вміло використовує інформаційно-психологічну війну в країні й за кордоном. Російському керівництву вдалося переконати громадськість у тому, що все погане, що відбувається з Росією, йде із Заходу на чолі зі США, і що Росія перебуває в становищі, коли необхідно захищатися.

Саме прозріння людей найбільше бояться господар Кремля та ватажки псевдонародних республік на Донбасі. Затягнути момент істини вони можуть оскаженілою пропагандою, замішаною на брудній брехні.

Міністр закордонних справ Данії Мартін Лідегор вважає російську пропаганду не просто небезпечною, називаючи її схожою на військову агресію, але й відверто огидною. Лідегор наголосив, що його країна, як і багато інших європейських держав, покладає на Росію повну відповідальність за вирішення конфлікту в Україні і закликає за потребою діяти проти російської агресії, зокрема й за допомогою санкцій, які мають бути посилені, якщо Мінські домовленості не будуть реалізовані.

Міністр також відзначив рішучість українського керівництва здійснювати реформи і сильну мотивацію населення в цьому питанні. На його думку, якщо Україні вдасться створити у себе європейську модель, вона стане зразком і для російського суспільства. Але «Путін не хоче, він боїться цієї моделі, тому що це підірве його владу», — переконаний керівник данського зовнішньополітичного відомства.

Водночас російські пропагандиські ЗМІ й надалі активно «накачують мускули». Телебачення — головний транслятор російської влади.

Психологи пояснюють сильні почуття до вождів низькою самооцінкою електорату. Люди не впевнені в собі, відчувають себе «маленькими», беззахисними і тому вірять, що все в їхньому житті залежить від Путіна. Це і є сакралізація влади. Російське телебачення показує Путіна, який прийшов назавжди. Система влади така, що він контролює все.

Російська влада управляє масою з рекламною свідомістю. Головне слово-пароль влади — «стабільність», хоча в Росії давно говорять про політичний застій. Стабільність — це ідеологічна ікона, на яку працюють політики, діячі мистецтва, а головне, звичайно, пропагандисти.

Народу надійно навіяли — кругом вороги (окрім КНДР, Венесуели і Нікарагуа), внутрішні, зовнішні, а Росія — острівець спокою. Це постійні сеанси масового гіпнозу.

Голова Комітету в закордонних справах нижньої палати Конгресу США Ед Ройс оцінив можливий вплив розгорнутої Росією пропагандистської кампанії в Європі як загрозливий для союзників по НАТО та безпосередньо для національної безпеки США.

РОСІЯ СТВОРИЛА СПРАВЖНЮ ІНФОРМАЦІЙНУ АРМІЮ НА ТЕЛЕБАЧЕННІ, РАДІО І В ПРЕСІ ПО ВСІЙ ЄВРОПІ. ДЕЯКІ МЕДІЙНІ РЕСУРСИ ОТРИМУЮТЬ ЧІТКІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ВІД КРЕМЛЯ

Про це він заявив на комітетських слуханнях на тему «Протистояння російській інформаційній мілітаризації», передає Укрінформ.

«Російська пропаганда має потенціал для дестабілізації членів НАТО, впливаючи на наші зобов'язання щодо забезпечення безпеки. Це російська кампанія, яку також описували як «інформаційна мілітаризація», — заявив голова комітету.

Так, за його словами, Росія створила справжню інформаційну армію на телебаченні, радіо і в пресі по всій Європі. Деякі медійні ресурси отримують чіткі рекомендації від Кремля, щоб «затьмарити правду, поширюючи конспірологічні версії, що ЦРУ нібито несе відповідальність за всі інциденти, починаючи від теракту 11 вересня й завершуючи збитим над Україною малайзійським Боїнгом МН17». Іншим просто «переплачують за демонізацію Заходу», в той час як правдиві ЗМІ відтісняються.

ДЯКУЄМО ЗА МУЖНІСТЬ

БАСИЛАШВІЛІ ПРО СЬОГОДНІШНЮ РОСІЮ

РОСІЙСЬКИЙ АКТОР ВІДСТОЮВАВ ГУМАНІСТИЧНІ ЦІННОСТІ ЩЕ ЗА ЧАСІВ СРСР, ПРОДОВЖУЄ ВІДСТОЮВАТИ ЇХ І НИНІ

Попри шалений тиск на опозиціонерів у своїй країні Олег Басилашвілі відкрито протестував проти анексії Криму і агресії Росії на Сході України. Depo.ua зібрав «антиватницькі» цитати Басилашвілі.

***

*«Ми (росіяни — **ред.**) через приєднання Криму замість брата і друга, який поруч з нами, вже отримали ворога — на всі часи».*

***

«Крим — не іграшка: відібрав — віддав назад. Народ Криму — також не іграшка. Треба рахуватися з тими, хто там живе. Був проведений референдум і дійсно, я в це вірю, велика частина кримчан висловилась за приєднання до Росії. Але уявіть собі, що Кубань проголосує за те, щоб приєднатися до США. Значить Штати можуть зайти туди і заволодіти Кубанню? І як би ми назвали цей акт? Напевно, окупацією...»

***

*«Нічого зрозуміти не можна. ЗМІ не доносять до мене повну картину того, що відбувається. Чому туди (на Донбас — **ред.**) їдуть якісь добровольці з Росії? Яким чином вони туди проходять? Є ж кордон!.. Він повинен бути закритим. А тут десятки, сотні добровольців зі зброєю його перетинають. Як таке можливо?»*

***

«Чи хочемо ми смерті солдатів з тої чи іншої сторони? Це ж наші браття, наші діти, наші онуки. Припиніть це будь-яким способом, властивим людині, а не звіру. Жадібність, честолюбство, політичні амбіції — не найкращі порадники в цьому питанні. Будьте людьми, припиніть війну. Подумайте, що скажуть про нас наші нащадки!»

***

«У російській Конституції є рядок, в якому говориться: наша країна — вільна. Значить громадянин, артист має право робити все, що не заборонено законом. За що засуджують Макаревича? За те, що він дав концерт у країні, з якою Росія формально не знаходиться у недружніх стосунках. Війну не оголошено, офіційно її немає. Чому Макаревич не може співати в цій країні, де в нього запланований концерт?»

***

«Зараз я, чесно кажучи, дуже мало дивлюся телевізійні програми, але інколи доводиться. Вмикаєш, а там — Соловйов або ще хтось. І набір людей, який вже позастрягав у зубах. Все одні й ті ж самі люди, що говорять ті самі слова, за які мені буває просто соромно. Чому це відбувається? Думаю, що слово «патріотизм», яке часто зараз звучить, сприймається неправильно, вкрай убого».

***

«Раб сидить у наших генах ще з рюриківщини. Лакей Фірс у «Вишневому саді» згадує, що «перед нещастям сова кричала». А на запитання, перед яким нещастям, відповідає: «Перед волею». Це ж Чехов сказав, а не хтось інший! У нас і досі сидить страх перед барином, несправедливою владою: а раптом візьмуть і посадять. Треба по краплі видавлювати з себе раба, зокрема і на виборах».

***

«У людей з'являється роздратування проти тих, хто поводить себе неординарно. Тому були вбиті Пушкін, Столипін та Маяковський, свистом і насмішками зведений у могилу Сахаров. Навіщо? Їх убиває сам народ. Щоб, мовляв, не «видрючувався», не підкреслював чиюсь сірість. Але неординарні й незгодні з'являються знову».

***

«Але так само, як отруєне повітря отруює людей, збуджуючи хвороби, так і потворна та хвора моральна атмосфера калічить душі людей, інколи впливаючи навіть на зовнішність».

***

«Думаю, це одна із найбільш значимих цінностей нашого сьогоднішнього життя — розмаїття книг у крамницях, можливість читати, порівнювати, робити самостійні висновки».

НАСТУП НА СВОБОДУ СЛОВА

ПІД ПИЛЬНИМ НАГЛЯДОМ РОСКОМНАГЛЯДУ

У Росії зчинилася паніка в інтернет-виданнях і соціальних мережах після повідомлень про постанову уряду, що надає деякі нові права Федеральній службі нагляду в сфері зв'язку, інформаційних технологій і масових комунікацій (Роскомнагляд) щодо контролю в Інтернеті.

Як зазначає Радіо Свобода, рішення, яке Прем'єр-міністр Росії Дмитро Медведєв нещодавно підписав, дає Роскомнагляду право перевіряти дані про прийняття, передачу, доставку і обробку текстових, звукових та інших повідомлень в Інтернеті нібито з антитерористичною метою.

Низка російських видань повідомила, ніби уряд цим рішенням дозволив контрольному відомству також перевіряти і зміст таких повідомлень.

У Роскомнагляді у відповідь наголосили, що права перевіряти змісту електронних повідомлень відомство не отримувало. І дані про дії користувачів в Інтернеті Роскомнагляд матиме право збирати не з власної ініціативи, а тільки на запит правоохоронних органів.

Нагадаємо, у Росії Інтернет перебуває під значним контролем держави. Зокрема, Роскомнагляд укладає перелік заборонених сайтів, доступ до яких у країні має бути заблокований. А про зміст електронних повідомлень уже давно мають право дізнаватися російські спецслужби й без рішення суду — в процесі оперативно-розшукової діяльності.

Матеріали сторінки підготувала Світлана ЯРОВА, «Народна армія»

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2014 рік

Розділ I. Загальні відомості

1. Гусєв Юрій Веніамінович
ідентифікаційний номер , паспорт

(прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків/серія та номер паспорта громадянина України – декларанта)

2. Місце проживання:

(поштовий індекс, область, район, населений пункт, вулиця, номер: будинку, корпусу, квартири декларанта)

3. Посада: заступник Міністра оборони України

4. Члени сім'ї декларанта:

Ступінь зв'язку	Прізвище, ініціали, дата народження	Реєстраційний номер облікової картки платника податків/ серія та номер паспорта громадянина України
дружина	Гусєва О.О.	паспорт відсутній (дата народження)
син	Гусєв М.Ю.	
донька	Гусєва М.Ю.	відсутній (дата народження)

Продовження Декларації

Розділ II. Відомості про доходи

А. Одержані (нараховані) з усіх джерел в Україні

	Перелік доходів	Сума одержаного (нарахованого) доходу: декларанта	членів сім'ї
5.	Загальна сума сукупного доходу, гривні, у т. ч.:	185945,22 грн	—
6.	заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) декларанту відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору *(крім виплат, зазначених у позиціях 7, 8)*	144907,10 грн.	—
7.	дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту	1631,12 грн	—
	Національна академія державного управління при Президентові України, Дипломатична академія України, Університет Сучасних Знань (назва закладу, установи тощо, в яких одержано (нараховано) зазначені у цій позиції доходи)		
8.	авторська винагорода, інші доходи від реалізації майнових прав інтелектуальної власності	—	—
9.	дивіденди, проценти	2,5 грн.	—
10.	матеріальна допомога	39404,5 грн.	—
11.	дарунки, призи, виграші	—	—
12.	допомога по безробіттю	—	—
13.	аліменти	—	—
14.	спадщина	—	—
15.	страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу	—	—
16.	дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна	—	—
17.	дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності	—	—

3

18.	дохід від відчуження цінних паперів та корпоративних прав		
19.	дохід від передачі в оренду (строкове володіння та/або користування) майна		
20.	інші види доходів *(не зазначені у позиціях 6–19)*		

Б. Одержані (нараховані) з джерел за межами України декларантом

	Назва країни	Розмір доходу: в іноземній валюті	перерахованого у гривні
21.			

В. Одержані (нараховані) з джерел за межами України членами сім'ї декларанта

	Назва країни	Розмір доходу: в іноземній валюті	перерахованого у гривні
22.			

Розділ III. Відомості про нерухоме майно

А. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на придбання такого майна або на користування ним

	Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)	Сума витрат (грн) на: придбання у власність	оренду чи на інше право користування
23.	Земельні ділянки		100 кв.м (10 сот.)	—	—
24.	Житлові будинки				
25.	Квартири		—	—	—
26.	Садовий (дачний) будинок				
27.	Гаражі				
28.	Інше нерухоме майно		близько 120 кв.м.		

4

Б. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

	Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)
29.	Земельні ділянки		240 кв.м. (24 сот.)
30.	Житлові будинки		

5

31.	Квартири		
32.	Садовий (дачний) будинок		
33.	Гаражі		
34.	Інше нерухоме майно		

Розділ IV. Відомості про транспортні засоби

А. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на їх придбання (користування)

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску	Сума витрат (грн) на: придбання у власність	оренду чи на інше право користування
35.	Автомобілі легкові				
36.	Автомобілі вантажні (спеціальні)				
37	Водні засоби				

6

38.	Повітряні судна				
39.	Інші засоби				

Б. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску
40.	Автомобілі легкові	Toyota Camry 2.4 об'єм 2362 см³ потужність 140 кВт довжина 4815 см.	2007
41.	Автомобілі вантажні (спеціальні)		
42.	Водні засоби		
43.	Повітряні судна		

7

44.	Інші засоби		

Розділ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

А. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності декларанта, та витрати декларанта на придбання таких активів (грн)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
45.	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах, у т. ч.:	2294,55 грн	—
46.	вкладених у звітному році	2294,55 грн.	—
47.	Номінальна вартість цінних паперів, у т. ч.:		
48.	придбаних у звітному році		
49.	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації, у т. ч.:		
50.	внесених у звітному році		

Б. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
51.	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах		
52.	Номінальна вартість цінних паперів		
53.	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації		

Продовження Декларації

Розділ VI. Відомості про фінансові зобов'язання

А. Фінансові зобов'язання декларанта та інші його витрати (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	У тому числі за кордоном
54.	Добровільне страхування	120 грн.	—
55.	Недержавне пенсійне забезпечення	—	—
56.	Утримання зазначеного у розділах III–V майна	10079,70 грн.	—
57.	Погашення основної суми позики (кредиту)	11505,36 грн.	—
58.	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)	70369,31 грн.	—
59.	Інші не зазначені у розділах III–V витрати		—

Б. Фінансові зобов'язання членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	У тому числі за кордоном
60.	Добровільне страхування	120 грн.	—
61.	Недержавне пенсійне забезпечення		
62.	Утримання зазначеного у розділах III–V майна		
63.	Погашення основної суми позики (кредиту)		
64.	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)		

Засвідчую правильність зазначених у цій Декларації відомостей

(підпис) «30» березня 2015 р.

ОГОЛОШЕННЯ

Центральний науково-дослідний інститут Збройних Сил України

оголошує конкурс на заміщення вакантної посади старшого наукового співробітника науково-дослідного відділу (системних, оперативно-тактичних рішень ЄАСУ ЗС) науково-дослідного управління (проблем ЄАСУ ЗС, наукового супроводження її складових) науково-дослідного центру (проблем керівництва Збройними Силами, наукового супроводження ЄАСУ ЗС), ШПК «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад — 2556 грн.

Умови конкурсу: в конкурсі можуть брати участь особи, які мають науковий ступінь доктора (кандидата) наук, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника), повну вищу освіту за фахом, переважно за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. В окремих випадках зазначену посаду можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військових частин, військових закладів (установ, організацій), які мають досвід науково-дослідної роботи.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: заява; автобіографія; копії документів про освіту (дипломи та додатки до дипломів), науковий ступінь, вчене звання (завірені встановленим порядком); службова характеристика; список наукових праць, винаходів, публікацій; інші документи, які свідчать про професійні якості претендента; довідка про проходження військової служби (копія трудової книжки); медична книжка.

Документи оформлюються та подаються у вигляді конкурсної справи.

Термін надання документів: тридцять днів з дня опублікування оголошення про конкурс.

Дата проведення конкурсу: 29.05.2015.

Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, проспект Повітрофлотський, 28, директору Центрального науково-дослідного інституту Збройних Сил України.

***

Тил Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення посади державного службовця:

провідного спеціаліста відділу забезпечення паливом та мастильними матеріалами управління забезпечення ракетним паливом та паливом Центрального управління забезпечення паливно-мастильними матеріалами Збройних Сил України Тилу Збройних Сил України на період відпустки основного працівника по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра.

Стаж роботи за фахом на державній службі не менше 3-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5-ти років.

Термін подання документів на конкурсну комісію — протягом тридцяти календарних днів з дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ-119, вул. Дегтярівська, 28А, відділ особового складу організаційно-планового управління Тилу Збройних Сил України (військова частина А2516).

За довідками звертатися за телефоном: 481–54–89.

***

Тил Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця:

провідного спеціаліста служби ветеринарної медицини Тилу Збройних Сил України

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра.

Стаж роботи за фахом на державній службі не менше 3-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5-ти років.

Термін подання документів на конкурсну комісію — протягом тридцяти календарних днів з дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ-119, вул. Дегтярівська, 28А, відділ особового складу організаційно-планового управління Тилу Збройних Сил України (військова частина А2516).

За довідками звертатися за телефоном: 481–54–89.

ФОТОВИСТАВКА

В ОБ'ЄКТИВІ — «КІБОРГИ»

В Українському кризовому медіа-центрі відкрилася персональна виставка світлин відомого фотографа Сергія Лойка під назвою «Аеропорт». На ній представлено 52 фотографії, кожна з яких передає нестримну жагу до перемоги українських військових, які протягом тривалого часу відстоювали донецьке летовище.

Сергій Танасов, Михайло Кученко, Валерій Рудь, Олексій Матлак — це далеко не повний перелік імен героїчних захисників, які без перебільшення стали легендами. Їхні життєві історії залишаться в людській пам'яті назавжди, адже обличчя та емоції цих військових потрапили в об'єктив фотокамери Сергія Лойка — автора численних репортажів із районів військово-політичних конфліктів.

— Особливістю цієї виставки є те, що автор хотів не просто відобразити перебіг війни на Донбасі, а зробити акцент на «кіборгах», які мужньо боронили донецький аеропорт. Адже, на жаль, історія, як наука, настільки нещадна до людей і деталей, що через 20, 30 чи 50 років забуваються ті особистості, що брали участь у війні, — розповів куратор мистецького напрямку Українського кризового медіа-центру Леонід Марущак.

Автора проекту Сергій Лойко — єдиний іноземний кореспондент, який провів кілька днів в оточеному проросійськими бойовиками донецькому аеропорту. У розпал бойових дій у жовтні 2014 року журналіст протягом чотирьох днів працював із українськими військовими, які захищали термінали аеропорту від нападів терористів.

— Він — цікавий співрозмовник, високоосвічена та грамотна людина. Також дуже сміливий. Поїздка у донецький аеропорт є 25-м воєнним відрядженням у його житті, — розповідає про Сергія Лойка начальник медичної служби 95-ї окремої аеромобільної бригади Сергій Архангельський. — Коли він фотографував під шквалами ворожих куль, то його зовсім не було видно і нікому із «кіборгів» Сергій не заважав. У бронежилеті, касці, без автомата… Фотокамера — його зброя, яка буде вибивати російську пропаганду із української території.

Стіни приміщення, в якому проводиться виставка, заповнені фотографіями не повністю. Але це не означає, що їх не вистачає. Навпаки, зі слів Леоніда Марущака, керівники проекту ще активніше почали займатися пошуком нових героїв, аби показати на світлинах якнайбільшу кількість українських захисників.

Варто зазначити, що крім пропаганди образу українського «кіборга» та естетичного задоволення виставка виконує ще й благодійне завдання. Кожен відвідувач зможе придбати фотографію Сергія Лойка на аукціоні. Стартова ціна лота становить 3000 гривень, а кошти від їхнього продажу будуть спрямовані на придбання реабілітаційного обладнання для одного із військових госпіталів.

Владислав ІЛЬЧЕНКО,
«Народна армія».
Фото Андрія ШМАТОВА

ЛІГА ЄВРОПИ

«ДНІПРО» У ПІВФІНАЛІ!

А КИЇВСЬКА «ДИНАМО-МАШИНА» ЗАБУКСУВАЛА НА «ФІАЛКОВОМУ» ПОЛІ

Дніпропетровський «Дніпро» вперше у своїй історії вийшов до півфіналу єврокубкового турніру. У протистоянні з бельгійським «Брюгге» перемогу «дніпрянам» приніс єдиний точний удар Євгена Шахова. Після нульової нічиєї в першому матчі у Брюгге «Дніпро» зберігав непогані шанси на проходження в наступний раунд. Рідні стіни зобов'язували підопічних Маркевича йти вперед, тому з перших хвилин матчу «Дніпро» пішов в атаку. Проте «дніпрянам» ніяк не вдавалося забити такий потрібний гол, адже бельгійці вдало перекривали зони і робили ставку на контратаки.

Так тривало до 82-ї хвилини матчу, коли Руслан Ротань віддав точну передачу Шахову, якого оборонці «Брюгге» втратили на лівому фланзі, й Євген не без ризику поцілив у дальній кут. У гостей ще залишалося десять хвилин, аби змінити стан справ на свою користь, однак це їм так і не вдалося. Отже, Дніпро виходить у півфінал Ліги Європи, де зустрінеться з італійським «Наполі».

Київське «Динамо» після прикрої нічиєї в домашній грі не змогло створити диво у Флоренції. Підопічні Сергія Реброва у матчі-відповіді не знайшли аргументів, які б могли підтвердити їхні амбіції на вихід до наступного раунду. Вже в перші десять хвилин «Фіорентина» могла розгромити «Динамо». На боці киян було просто неймовірне везіння, підкріплене вдалою грою Олександра Шовковського.

А на 40-й хвилині кияни залишилися в меншості. Суддя розцінив падіння Ленса в карному майданчику італійців як симуляцію і «нагородив» київського голландця другим «гірчичником» та видалив його з поля. В цьому епізоді докоряти Ленсу абсолютно недоречно, адже повтор чітко показав, що контакт між його ногою і ногою захисника був.

Граючи в меншості, кияни тим більше не змогли нічого запропонувати супернику. А на 43-й хвилині отримали гол «у роздягальню», який забив Гомес.

Більша частина другого тайму пройшла за сценарієм першої половини з повним контролюванням м'яча господарями і великою кількістю небезпечних моментів біля воріт Шовковського.

У заключні хвилини матчу «Динамо» з останніх сил пішло на штурм і навіть могло забити гол. Проте єдиний гольовий момент біля воріт «Фіорентини» змарнував Олег Гусєв.

А от «фіалки» вже в доданий арбітром час змогли забити другий м'яч. Скориставшись тим, що «Динамо» оголило тили, Варгас вийшов до воріт Шовковського і пробив оборону українського ветерана. У підсумку «Динамо» вибуває з Ліги Європи.

Андрій ЗАДУБІННИЙ,
«Народна армія»

МОЛИТВА ЗА МИР

«ДИТЯЧУ МОЛИТВУ ГОСПОДЬ ПОЧУЄ ЗАВЖДИ»

У Запоріжжі діти-сироти та діти переселенців з Донбасу власноруч виготовили воскові свічки, щоб потім помолитися за мир в Україні.

Таку акцію провели в Свято-Покровському соборі з благословення владики Луки.

— Свічка — символ та полум'яність молитви, а надто, якщо зроблена вона дитячими руками, а молитви звучать з дитячих уст. Це настільки чиста та символічна акція. Недарма Господь говорить: «Будьте, як діти, і наслідуєте Царство небесне», — зазначив владика.

Директор православного дитячого будинку «Надія» Галина Сіра каже, що дитяча молитва має дуже велику силу.

— З благословення владики Луки діти з минулого року моляться за світ, читають молитву про мир. Ми віримо, що дитячу молитву Господь почує завжди, — говорить вона.

Інф. «НА»

ЗНАЙ НАШИХ!

АРМІЙСЬКІ ПЛАВЦІ ЗМАГАТИМУТЬСЯ НА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ІГРАХ

За результатами чемпіонату України з плавання серед молоді три плавці Центрального спортивного клубу Збройних Сил України здобули путівки на І Європейські ігри 2015 року в Баку. Про це повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

Армійський спорт у складі національної збірної команди України представлятимуть працівники Збройних Сил України Андрій Хлопцов (50 метрів батерфляєм), В'ячеслав Огньов (100 метрів вільним стилем) та представник спортивного активу Маргарита Бокань (50 метрів вільним стилем).

ЩО ТАКЕ ПАТРІОТИЗМ

Дмитро ГОРДОН, журналіст, письменник, громадський діяч:

«Патріотизм — це любов до Батьківщини. Це в цілому. А говорити хотілося б якраз про конкретні речі. Любов до сім'ї — це патріотизм, до друзів — теж. До місць, які пам'ятають тебе маленьким, і до тих, де ти був щасливий. І прив'язаність до улюбленої роботи — це теж патріотизм. І сльози після перемоги улюбленої футбольної команди, і останній нічний тролейбус. І перший сніг, і багряний захід. І запах вокзалу. І спектакль з Богданом Ступкою, і будиночок Булгакова і ще багато-багато всього, без чого тебе нема. А ще патріотизм — це коли не б'ють себе в груди і про все вище перераховане не кричать, а несуть це все в собі. Обережно. Щоб не розплескати ...»

ПОСМІХНІТЬСЯ!

— Наталочко, сонечко, до нас сьогодні гості зайдуть, приготуй щось на вечерю.
— Без проблем, а як приготувати — щоб ще прийшли чи щоб більше не приходили?

***

Розмова у трамваї:
— Що робить ваша рука в моїй кишені?
— Сірники шукає.
— А що, спитати не можна?
— Та я стидаюся...

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20182
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 40637

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.